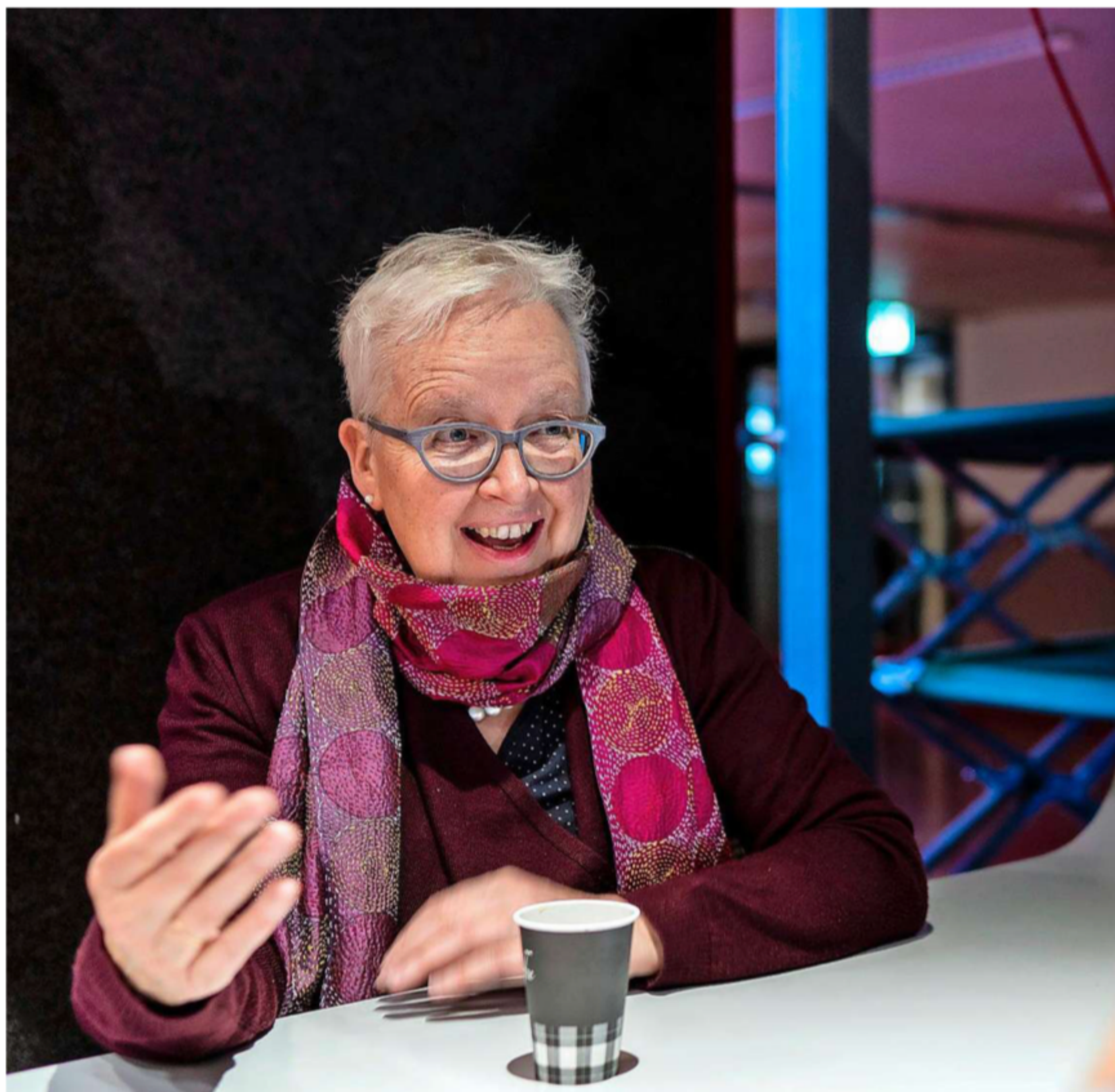

Verhaal van de dag

Na vier jaar neemt Folly Hemrica (61) per 1 december afscheid als straatpastor van Leiden. Ze blikt terug op het 'mooiste werk' dat ze in haar loopbaan heeft gedaan. „Ik heb geleerd hoe kwetsbaar we als mensen zijn, maar ik heb ook gezien hoe ongelooflijk sterk wilskracht is.”

Vertrekkend straatpastor Folly Hemrica in gesprek met een cliënt van de daklozenopvang.

FOTO HIELCO KUIPERS

Straatpastoraat gaat niet als een jas uit

Liza Janson
stadsredactie@leidschdagblad.nl

Leiden * Ze zit aan tafel in een nisje bij de dag- en nachtopvang in gebouw Nieuwe Energie aan de 3e Binnenvestgracht. Een kleine vrouw. Zacht gezicht, gekleurde sjaal en kort grijs haar. Iemand aan wie honderden dak- en thuislozen de afgelopen jaren hun verhaal kwijt konden. Eind dit jaar stopt Folly Hemrica als straatpastor in Leiden.

Hemrica groeide op in Friesland. Ze was enig kind en al op jonge leeftijd aan het zorgen voor anderen. „Mijn moeder was ziek, ze had MS. Daardoor heb ik vrij jong gezorgd.” Ze studeerde theologie, maar wist al snel: ik word geen dominee. Het liep toch anders. Na de kunstacademie had ze geld nodig en viel ze terug op haar oude studie. Ze werd pastoraal werker in Amsterdam. Jaren later en meerdere baantjes verder werd ze bajesdominee, nadat een vriendin haar had gevraagd haar baan over te nemen. „Zij zei: het past meer bij

je temperament om justitiepredikant te worden. Ik dacht: hoe dan? Met een steen in mijn maag ben ik begonnen, maar na drie maanden was ik verkocht. Het bleek te passen, ik ben achttien jaar gebleven.” De overstap naar het straatpastoraat was makkelijker gezet. „De eindeloze stroom aan regelgeving bij justitie... Je moest overal verantwoording voor afleggen, dat ging me vervelen. Daarom ben ik weggegaan. Als straatpastor ben ik zo vrij als een vogeltje, dat vind ik heerlijk. Ik kan mijn tijd zelf indelen. Ik ben een hond die zichzelf uitlaat.”

Vijf minuten

Ze wordt begroet door een vriendelijk kijkende man met een baardje. „Het is één van uw laatste dagen, begreep ik”, zegt hij tegen haar. „Misschien heeft u straks nog vijf minuten tijd voor mij?” Hemrica antwoordt met een lach. „Natuurlijk.” Naast gesprekken voeren met daklozen, heeft Hemrica het de afgelopen jaren vooral druk gehad met de organiseren van uitvaarten. „Er waren er veel dit jaar, zes stuks. Absoluut het verdrietigst was de uitvaart na de brand in het sociaal

Opvolger

Vanaf 1 december neemt Femke Post (24) het stokje van Folly Hemrica over. De geboren Limburgse studeert momenteel godsdienst pastoraal werk aan de Fontys Hogeschool en spiritual care aan de VU. Ze hoopt daar voor het begin van 2020 mee klaar te zijn. Ze heeft veel zin in haar nieuwe baan. „Ik vind het heel leuk dat ik door deze baan met zo veel verschillende mensen te maken krijg die allemaal hun eigen geschiedenis hebben.”

pension. Het is zo erg om zo te eindigen. De hele groep was ontredder.” En onlangs regelde ze een uitvaart die veel voeten in de aarde had. „Het was vechten tegen de bierkaai om dat rond te krijgen. Na afloop kwam een familielid naar me toe. Ze vroeg: 'Waarom doe je dit voor ons?' Dit is altijd mijn missie geweest: om in een onmogelijke situatie iets goeds te doen. Het geeft voldoening als mensen goed afscheid kunnen nemen na een pijnlijke situatie. Dat soort situaties, waarbij je inventief moet zijn, ga ik missen.” Hemrica zag tijdens haar straatpastoraat hoe kwetsbaar mensen kunnen zijn. „Ik heb hier nog scherper gezien dat het leven uit de rails kan lopen als er een aantal bitjes tegelijkertijd verkeerd staan. Ik zag

hier mensen die psychisch kwetsbaar zijn met niet zo'n stevig netwerk. Iemand raakt ontredderd na een scheiding, gaat aan de drank, krijgt schulden. Het is de kwetsbaarheid die ons verbindt.” Kijk bijvoorbeeld naar een kunstproject waarbij ze betrokken was: tien advocaten en tien daklozen ontmoetten elkaar en schilderden maskers van zichzelf. „Doel was om te laten zien: wat zien mensen aan de buitenkant? En hoe voel je je aan de binnenkant? Er waren veel overeenkomsten, iedereen worstelt met dezelfde dingen. Bij veel mensen denk je aan de buitenkant dat ze het goed op orde hebben, maar van binnen stormt het. Tijdens het project bleek dat ook advocaten niet precies zijn zoals ze eruit zien. Een advocate liet met

haar maskers zien dat ze van buiten een grijze muis was, maar zich van binnen een heel kleurrijk persoon voelt. Zo'n ontmoeting is ontzettend leuk.”

Wilskracht

Het is niet het enige dat ze meeneemt van haar tijd als straatpastor. „Ik heb ook gezien hoe ongelooflijk sterk wilskracht is. Ik leerde bijvoorbeeld een stel kennen dat in een tent woonde. Later verhuisden ze naar een schuur. Alle kleeding lag er keurig opgevouwen op planken en er was kerstverlichting opgehangen. Dat je het in zo'n situatie gezellig maakt en het niet opgeeft, maar doorleeft: daar heb ik groot respect voor. Wat een veerkracht.” Toch lukte het niet altijd om mensen te helpen en daar kan ze best van balen. Zo was er een man voor wie ze schoenen had geregeld, maat 48. Op haar vrije dag – het stroomde van de regen – zat Hemrica in de trein naar Leiden toen ze een appje kreeg: 'Ik kom toch niet, want het regent'. „Ik werd boos. Ik zei: ik zit in de trein en ben kletsnat, je komt gewoon hoor. Maar die man is nooit meer terug geweest.” Ze vermoedt dat hij zich

schaamde. „Dat vind ik heel jammer, dat het dan niet lukt.” Het geloof is in haar werk altijd van belang geweest. „Ik ben geen zeltjeswinner, maar het geloof is wel een belangrijke bron voor me. Iedere mens is het waard. Je treft mensen aan waar ze op dat moment zijn. Soms is dat verslaafd, soms in de war. Ik probeer iedereen te aanvaarden waar hij of zij op dat moment is, ook al zijn dat soms heel onhandige punten. In de bijbel staat een verhaal van een herder die achter een schaaap gaat dat van het pad is geraakt. Hij ontfermt zich niet over de kudde, maar over het achtergebleven schaaap. Dat vind ik een mooie gelijkenis, ik probeer mensen ook uit de struiken te halen en er weer bij te betrekken, zodat ze weer mee kunnen doen.”

Schilderen

Wat Hemrica straks met haar tijd gaat doen? „Ik ga vast wel weer schilderen en dingen maken. En ik ga verhuizen van Utrecht naar Den Haag. Ook daar zal ik nog wel af en toe wat doen bij het straatpastoraat. Ik heb zoveel gezien van de onderkant van de samenleving, dat kun je niet als een jas uitdoen.”

Zorgen over aantal daklozen

Leiden * Ze zag het aantal daklozen in Leiden de afgelopen jaren flink toenemen. Vertrekkend straatpastor Folly Hemrica maakt zich grote zorgen over de toename van het aantal daklozen met een psychische stoornis. „Het stemt me absoluut somber.” Toen ze vier jaar geleden begon, waren er ruim 300 daklozen Leiden, in 2017 was dat opgelopen tot 380. Dakloze jongeren, illegale vreemdelingen en mensen die geen contact hebben met De Binnenvest zijn hierbij niet meegerekend. De stijging heeft volgens Hemrica vooral te maken met de toename van het aantal verwarde personen dat op straat belandt. „Als ik weer zo iemand zag, dacht ik: hoe kan dat? Die horen hier niet! Het is een heftige omgeving, je zit tussen alcoholisten, verslaafden... Daardoor raken ze nog verder ontregeld.” De stijging heeft volgens haar vooral te maken met bezuinigingen binnen de GGZ. „Mensen met een verstandelijke beperking

worden niet snel genoeg geholpen”, zegt Hemrica. „Daarnaast is er niet voldoende doorstroom.” In 2016 organiseerde ze een symposium voor hulp aan verwarde mensen. Het aantal verwarde personen is er niet door afgenomen, maar het heeft er wel toe geleid dat er beter wordt samengewerkt, zegt Hemrica. „De gemeente heeft het pastoraat een aantal keer benaderd voor een oplossing in een ingewikkelde situatie. En de politie heeft de laatste jaren ook ontzettend goed meegedacht.” Ze vindt dat er meer hulp moet komen voor verwarde mensen. „Je moet tijdig kunnen uitrukken, ze moeten niet aangewezen zijn op zulk soort plekken.” Het zou volgens haar helpen als de daklozenopvang meer gedifferentieerd wordt: mensen met schulden bij elkaar, alcoholisten bij elkaar, mensen met psychische problemen. „De Binnenvest is daar gelukkig ook hard mee bezig. Dat stemt me hoopvol.”